

Dosarul nr. 2ra-384/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul central (jud. M. Macar)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Agripina Rogozin și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Agripinei Rogozin împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat și a lui Alexandru Vasile cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Agripina Rogozin, admis parțial apelul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și modificată hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești sediul central

constată:

La 19 mai 2015, Agripina Rogozin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 7 noiembrie 2013, Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Pervomaiscoe cu privire la anularea pct. 2 din decizia Consiliului local Pervomaiscoe nr. 04/3 din 10 septembrie 2013 „Cu privire la destituirea din funcție a secretarului Consiliului Sătesc Pervomaiscoe, Agripina Rogozin” și anularea deciziei nr. 05/1 din 18 octombrie 2013 „Cu privire la abrogarea deciziei Consiliului Local Pervomaiscoe nr. 04/3 din 10 septembrie 2013”.

A menționat că prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 9 decembrie 2013 acțiunea Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat a fost respinsă, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 5 martie 2014, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 2 iulie 2014, a fost respinsă cererea Oficiului teritorial

Hîncești al Cancelariei de Stat cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și restituit apelul ca fiind depus în afara termenului legal.

A susținut că în calitate de participant în cadrul procesului intentat de către Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat, la patru ședințe în Judecătoria Hîncești și la o ședința de judecată în Curtea de Apel Chișinău, a suportat cheltuieli de transport în sumă de 156 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4000 de lei.

A afirmat că prin acțiunile sale Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat i-a cauzat un prejudiciu moral. Actele administrative ce constituiau obiectul litigiului și solicitate a fi abrogate vizau funcția de secretar al consiliului pe care o deținea la momentul respectiv. Necătând la faptul că se afla în concediu de boală, pârâtul a demis-o din funcție, invocând niște motive neîntemeiate, dar care îi denigrau imaginea sa de funcționar public.

A solicitat încasarea în beneficiul său din contul Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat a sumei de 4 156 de lei cu titlu de prejudiciu material ce constă din cheltuieli de transport în sumă de 156 de lei, cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 4 000 de lei, precum și a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 aprilie 2016 a Judecătoriei Hîncești, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasată de la Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat în beneficiul Agripinei Rogozin suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, suma de 1 500 de lei – cheltuieli pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză și suma de 150 de lei – taxa de stat. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasată din contul Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 de lei.

Prin decizia din 21 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Agripina Rogozin, admis apelul declarat de către Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Agripina Rogozin, casate integral decizia din 21 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 22 aprilie 2016 a Judecătoriei Hîncești, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Hîncești, de un alt complet de judecată.

La data de 6 noiembrie 2017 Agripina Rogozin a depus cerere de concretizare a pretențiilor, susținând că Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat prin intentarea acțiunii în care a fost implicată în calitate de intervenient, a atentat la drepturile sale personale nepatrimoniale și anume la dreptul la nume, dreptul la reputație atât socială, cât și profesională, dreptul la muncă și, ca rezultat, dreptul la sănătate.

A arătat că prin acțiunea înaintată, Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de Legea privind autoritățile publice locale, și a dat dovadă de incompetență și de lipsă a cunoștințelor în vederea aplicării legislației.

A mai susținut că în situația creată a jucat un rol și primarul r-nului Hîncești, Alexandru Vasile, care a urmărit concedierea sa și care a fost susținut de Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat. Pe cazul dat a fost sesizat inspectoratul de poliție Hîncești, care a constatat faptul că primarul Alexandru Vasile a avut un comportament agresiv în privința sa în timpul serviciului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 82, 90 lit. i), 95, 96 alin. (1) și (1¹) CPC, pct. 1 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009.

Reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar de la Cancelaria de Stat și Alexandru Vasile în beneficiul său a sumei de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local Pervomaiscoe; sumei de 573 de lei cu titlu de prejudiciu material, care constituie salariul neachitat pentru zilele absente de la serviciu, participând la ședințele de judecată, sumei de 156 de lei – cheltuieli pentru transport; sumei de 40000 de lei – prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Hîncești sediul central, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasată de la Cancelaria de Stat în beneficiul Agripinei Rogozin suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 573 de lei – compensație pentru absența de la muncă, în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

A fost respinsă acțiunea Agripinei Rogozin împotriva lui Alexandru Vasile.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Agripina Rogozin, a fost admis apelul declarat de către Cancelaria de Stat și modificată hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Hîncești sediul central, prin micșorarea sumei cheltuielilor de judecată încasate de la Cancelaria de Stat în beneficiul Agripinei Rogozin de la 4 000 de lei la 3 000 de lei și suma prejudiciului material cu titlu de compensație pentru absența de la muncă de la 573 de lei la 219,87 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 4 ianuarie 2019, Agripina Rogozin a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat prevederile Codului civil.

A susținut că prima instanță neîntemeiat a respins pretenția sa cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 156 de lei ce constituie cheltuieli de transport. A indicat că, necătând la faptul că întru probarea acestor cheltuieli nu au fost prezentate bonuri de plată pentru transport, au fost aduse probe care demonstrează prezența sa în ședințele de judecată, precum și că viza de domiciliu și locul permanent de trai, cât și de muncă la momentul judecării pricinii era XXXXX. Aceste circumstanțe fac dovada faptului că a utilizat transportul public pentru a se deplasa atât în orașul Hîncești, cât și în orașul Chișinău la ședințele de judecată în cadrul examinării cauzei intentate la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local Pervomaiscoe.

La fel a prezentat și tabele de pontaj conform cărora i s-a reținut din salariu pentru zilele în care a fost citată la ședințele de judecată pentru examinarea cauzei la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat.

Cât privește repararea prejudiciului moral, recurenta a indicat că instanțele interpretând eronat prevederile art. 1422 alin. (1) Cod civil, au ajuns la concluzia greșită că pretenția dată nu este aplicabilă situației din speță și o prevedere legală în astfel de cazuri nu este. A considerat că instanța eronat a constatat că nu i-a fost lezat niciun drept nepatrimonial, în condițiile în care Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat înaintând acțiunea împotriva Consiliului local Pervomaiscoe, la care a fost atrasă în proces în calitate de intervenient, a acționat cu rea-credință și cu depășirea atribuțiilor.

La 11 februarie 2019, Cancelaria de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea recursului Cancelaria de Stat a indicat că instanțele ierarhic inferioare urmau să stabilească că Agripina Rogozin trebuia să-și revendice dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată în cadrul procesului civil intentat de către Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local Pervomaiscoe, iar omisiunea de a-și exercita drepturile sale procedurale, precum și lipsa de diligență nu poate fi imputată la momentul de față Cancelariei de Stat. Astfel, a considerat că admiterea parțială a acțiunii Agripinei Rogozin a avut loc drept rezultat a aplicării eronate a normelor de drept material.

Recurenta Cancelaria de Stat a menționat că în cadrul examinării prezentului litigiu, Agripina Rogozin nu a prezentat nicio probă care ar dovedi deteriorării situației sale financiare care rezultat al înaintării acțiunii de către Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local Pervomaiscoe, prin urmare nu a fost dovedit caracterul actual, ci a fost atenționat asupra caracterului presupus al pierderii sale financiare.

A considerat că instanțele de judecată nu trebuiau să se bazeze pe presupuneri, deoarece nu poate avea loc compensarea prejudiciului din lipsă de probe. Pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material sub forma venitului ratat trebuie să fie convingătoare și nu speculative.

A susținut că, pentru despăgubirea timpului de muncă pierdut este constatarea faptului că reclamantul a înaintat acțiunea cu rea-credință și că s-a opus insistent judecării juste și rapide a pricinii, ceea ce la cazul din speță nu este întrunit.

Totodată, a considerat neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu decizia instanței de apel cu privire la dispunerea încasării cheltuielilor pentru asistență juridică și prejudiciului pentru absența forțată de la muncă, întrucât aceasta a fost bazată pe presupuneri și deduceri, în lipsa unui probatoriu indubitabil, fapt inadmisibil în cadrul unui proces civil.

Astfel, referitor la solicitarea încasării cheltuielilor pentru asistență juridică în valoare de 4 000 de lei, întru confirmarea suportării acestora, Agripina Rogozin a prezentat două bonuri de plată: - bonul de plată seria EE nr. 459744 din 25 noiembrie 2013, prin care se atestă achitarea sumei de 3 000 de lei către CA „Ion Istrati” pentru

servicii de asistență juridică, nefiind specificat pe care cauză și conform cărui contract de asistență juridică; - bonul de plată seria EE nr. 459618 din 29 martie 2014, prin care se atestă achitarea sumei de 1 000 de lei către CA „Ion Istrati” pentru servicii de asistență juridică conform contractului de asistență juridică nr. 99 din 28 octombrie 2013, nefiind specificată cauza.

A apreciat că bonurile de plată prezentate nu atestă cu certitudine faptul că acestea au fost suportate pe marginea cauzei intentate de către Oficiul teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat.

În același timp nu a fost probată nici legătura de cauzalitate dintre cheltuielile suportate și acțiunea Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat privind anularea deciziilor Consiliului local Pervomaiscoe.

A mai susținut că în cadrul examinării cauzei în prima instanță, reprezentantul Cancelariei de Stat a menționat că în perioada eliberării bonurilor de plată în cauză, Agripina Rogozin era implicată și în alte procese judiciare, fiind reprezentată de același avocat Ion Istrati, astfel nu este exclus faptul că bonurile de plată prezentate ar putea fi pe marginea altor litigii, fapt care a fost ignorat de instanțele de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 decembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 145 vol. II), însă nu sunt date privind recepționarea acesteia de către recurenți.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Agripina Rogozin și Cancelaria de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Agripina Rogozin și Cancelaria de Stat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Agripina Rogozin și Cancelaria de Stat ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Agripina Rogozin și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu